

Ο Κώστας, στα 13 του, ακρωτηριάστηκε από μια κροτίδα που έσκασε στο χέρι του

[/ Γενικά Θέματα](#)

Διηγήθηκε την ιστορία του και έστειλε το δικό του μήνυμα, ώστε καμιά παρόμοια επιπολαιότητα να μη σημαδέψει με αυτόν τον τρόπο τη ζωή κάποιου άλλου ανθρώπου.

Από την Ιουλιέτα Μιχαήλ

Οι κρότοι και η φασαρία στις γειτονιές μας τη Μεγάλη Εβδομάδα είναι καθημερινότητα. Μια καθημερινότητα που έχει γίνει μία επικίνδυνη κανονικότητα τα τελευταία χρόνια. Νεαροί να περιφέρονται με τον «θάνατο» στα χέρια τους, να το παίζουν «μάγκες» υπό τον φόβο να τραυματιστούν και να σημαδευτούν μια για πάντα.

Οι κροτίδες δεν είναι μαγκιά, ούτε έθιμο, είναι μια επικίνδυνη συνήθεια. Θα το επαναλαμβάνουμε μέχρι να σταματήσουμε να ακούμε στις πρώτες ειδήσεις τού Πάσχα για τραυματισμούς...

Οι ιστορίες νέων, γεμάτων με όνειρα και στόχους για τη ζωή που καταλήγουν ακρωτηριασμένοι είναι πολλές. Μια από αυτές είναι και του 31χρονου Κώστα Γεωργίου, ο οποίος έχασε τη μισή του παλάμη και τα τρία του δάκτυλα όταν ήταν μόλις 13 χρονών.

Ο «γολγοθάς» του άρχισε την Κυριακή του Πάσχα της 1ης Μαΐου του 2005. Μετά το καθιερωμένο οικογενειακό τραπέζι, ο τότε 13χρονος Κώστας ζήτησε από τους γονείς του να πάει στο πάρκο, για να δει τους φίλους του.

Εκεί συνάντησε δύο παιδιά, αντάλλαξαν κουβέντες για την ημέρα τους και αποφάσισαν να πάνε στο δημοτικό σχολείο, κοντά στο πάρκο για να δουν πώς ήταν η λαμπρατζιά την επόμενη ημέρα.

«Όταν φθάσαμε στο δημοτικό συναντήσαμε άλλα δύο παιδιά και όταν τους είδα, κρατούσαν μια κροτίδα στα χέρια τους. Τους είπα ψέματα ότι ήταν δική μου και την έχασα από το Μεγάλο Σάββατο και έτσι μου την έδωσαν. Άρχισα να την επεξεργάζομαι και είδα ότι υπήρχε μια μικρή τρύπα σε αυτήν, οπότε προσπάθησα να βάλω ένα αστεράκι», μάς διηγήθηκε.

Στη συνέχεια, άρχισε να χτυπά την κροτίδα στο έδαφος και σε κλάσματα

δευτερολέπτου έγινε μία έκρηξη, η οποία τον εκτίναξε τρία μέτρα μακριά. Μία στιγμή φθάνει για να γίνει το κακό. Ο Κώστας έχασε τα τρία του δάκτυλα και τη μισή του παλάμη. Από τότε, η ζωή του άλλαξε για πάντα και ποτέ δεν ήταν η ίδια.

«Ευτυχώς βρήκα το κουράγιο και δεν έχασα τις αισθήσεις μου. Έτρεξα και έβαλα το χέρι μου κάτω από τις βρύσες του σχολείου. Αμέσως κάποιои γείτονες με άκουσαν που φώναζα και με πήραν στις πρώτες βοήθειες του Γενικού Νοσοκομείου Λάρνακας», μάς είπε ο Κώστας.

Μέχρι στιγμής, υπεβλήθη σε τριάντα χειρουργεία και συνεχίζει να ταλαιπωρείται λόγω μιας «κακιάς» στιγμής.

Σημαντικό μερίδιο ευθύνης, σύμφωνα με τον ίδιο, έχουν και οι γονείς, οι οποίοι πρέπει να αναλογιστούν πού βρίσκουν οι νεαροί τα λεφτά για να αγοράζουν κροτίδες, δεδομένου ότι δεν εργάζονται.

Το συγκινητικό μήνυμα που έστειλε στους νέους και όχι μόνο, είναι να μείνουν όσο πιο μακριά γίνεται από τις κροτίδες, καθώς όπως τονίζει δεν αξίζει για ένα μπαμ να ακρωτηριαστούν και να στιγματιστούν οι ίδιοι ή ακόμα και άτομα που είναι στο περιβάλλον τους.

«Δεν αξίζει για ένα μπαμ για να πάθουν αυτό που έπαθα εγώ», υπογράμμισε με εμφαντικό τρόπο ο Κώστας.

city.sigmalive.com